

мя въ градинѣ, тѣй да му са зависъ пѣпъ-тъ“. „Кога са развѣс дол-
ний-тъ камѣкъ на воденицѣ-тъ, тогава да му са развѣс пѣпъ-тъ“. Ч. 117.

Байовъ Байковъ *пр.* — братнѣй, сердцу дорогой, завѣтнѣй: Девере,
драги девере! Ако ми ковчеже не даваш, То ми ѣ доста и байово-то.
Д. 25, 96—98. Че си Борянка милваше (*Стоян*), Милваше йоще ду-
маше: „Мило байково агънце Какво ми ѣ сладко заспало!“ *ib.* 43, 47—50.

Байракъ* (*beirāq et bairāq, s. pers. 1. Drapeau, enseigne, étendard, pavillon de vaisseau. 2. Compagnie de soldats*) *с. м.* — знамя: Бай-
рактарче! Свивай байракъ, дѣждъ да го не вали. А Вѣлко имъ тихомъ
отговаря: Не го вали не го огънъ гори; Ний бѣхмѣ деветима братя,
Осмина сме подъ байракъ умрѣли, Токо оста Вѣлко байрактарче, И
за него единъ Господъ знае. Л. Д. 1876 *р.* 154. Конъ до коня, юнакъ
до юнака, А байраци како борѣ горски. М. 68. (*Мирче на Самови-
лата*) Бърза ѣ коня водеше, Цѣрвенъ ѣ байракъ носеше. *ib.* 4. Раз-
вивайте кървави байраци! *ib.* 81. „Що чине Митре да чине, Да развѣ
цѣрвенъ байракъ, Цѣрвенъ байракъ харамски“. *ib.* 226. Не можешъ
д'идешъ со мене, Защо ме мене писа'е Бапъ булюк-баша да ода, Зе-
лени байракъ да носа. *ib.* 349. „Кѣде седить калешъ Грозда—бояд-
жѣа, Да ми вапсать два байрака, Еденъ цѣрвенъ, други зеленъ; Зе-
лени-отъ за Турчина, Цѣрвени-отъ за кауринъ—за на войска“. *ib.* 467.
Под сѣко дърво и юнак, В сѣка долчинка и байрак. Д. 18, 31—32.
Въ този бой паднаха въ рѣцетъ на Нѣмци-тъ два френски байрака.
Л. Д. 1872 *р.* 219.

Байрактаръ* (*bairāqtār, s. p. composé. Porte-enseigne*) *с. м.* — зна-
меноносецъ; носитель свадебной яблони (изъ жениховой родни): Остри
сабѣи како сека'ици, А тугедзи како дробни дзвезди, А байраци какъ
дробни облаци. М. 96. „Айви вѣе, млади байрактари, Съ коя мисля
дженкъ ке сторите!“ *ib.* Байрактар щѣ го направѣ Да води отбор-
юнаци, Да пази хазни от обир. Д. 23, 16—18. Ами си трѣгнѣ хайду-
тин, На хайдутѣ-ти байрактар, На пари-ти им хазнадаръ. *ib.* 26, 7—9.
Елено байракъ девойко! Не качи перо високо, Не държи сенка го-
лема. М. 430. Па удриле три чифти тѣпѣна, Па развиле три силни
байраци, Ке си одать за млада невѣста. *ib.* 173. На всѣкому китка
да дадеш, На байрактаря двѣ китки. Д. 19, 26—27. Напредъ одить
байрактар-отъ, зетовски роднина, кон държить яболшница, нажитена
со везани ризи, цѣрвени шамѣи, 'секакви китки и цѣрвени яболка.
М. *р.* 515. По венчанѣ-то, со еднакви радостни песни и порѣдовъ сѣ
вращаеъ у зет-отъ дома, кѣде предъ врата-та байрактар-отъ стрес-
вить яболшница-та, и ѣ фѣрлятъ натъ кука. *ib.* *р.* 516.